

Minningarorð om min elskede babba Jørleif Álaberg

f. 16.02.1932 – d. 21-07.2014

Hvor var det en smertefuld besked jeg fik mandag d. 21 Juli, at du min elskede far var sovnet ind efter 14 dages sygdom, alt stod stille. Du havde jo fået det bedre efter en uge, så jeg troede at du nu var rask igen. Men sådan skulle det ikke gå, din tid var kommet. At du min højt elskede far er borte, det er så svært at forstå. At jeg aldrig mere skal ringe til dig eller besøge dig, gør så ondt. Hvor jeg savner dig min elskede far. Du har været syg længe, i hjertet, haft sukkersyge og parkinson. Du har altid været en stærk mand, som aldrig har beklaget sig. De sidste 5 år, boede du på plejehjemmet Lágargarður. Inden det boede du hjemme på Argir, sammen med mamma. Hun passede dig så godt, det var hårdt for mamma at hun ikke længere magtede at passe dig. Hun havde det så svært ved at du måtte på plejehjem, men hun besøgte dig flere gange om ugen og var der altid for dig. Hver søndag blev du hentet, så du kunne komme en tur hjem og du elskede det. Sunleif, Birna og deres to døtre Anita og Solva besøgte dig hver uge, nogle gange optil flere gange. Du elskede at få besøg, selv om du ikke snakkede så meget

mere, bare det at man var der. Du satte stor pris på at din svigerdatter Birna altid var der meget for dig, hende holdte du meget af far og hun holdte så meget af dig.

Jeg bor desværre i Danmark og kom så ofte jeg kunne. Jeg elskede at se hvor glad du blev når mine piger eller jeg kom derop. Mine piger Tina, Gitte og Jane savner dig så meget, de elsker dig så højt, så savnet er stort. Du blev oldefar til vores alle sammens Elias. Det var Tinas store ønske at du skulle se ham, men det nåede du ikke. Du ville have elsket ham så meget. Du så et billede af ham og du var så stolt af at være blevet oldefar og at der nu var kommet en dreng mere i familien.

Vi boede på Argir de første par år, så flyttede vi til Grønland at bo, fordi du skulle derop og sejle. Vi havde nogle dejlige år i Sisimiut, Mamma gik hjemme hos os og du sejlede med båden Sisimiut. Du var ude og sejle en uge af gangen, vi var tit med ude og sejle, det var så sjovt. Når du så kom hjem, hyggede vi os og vi har nogle dejlige minder fra den tid. Du elskede livet på havet. Du havde sejlet næsten hele dit liv, du startede som 14 årig.

Du var en aktiv mand, som var med til at starte Rohuset på Argir. Du arbejdede om dagen og så derned at arbejde bagefter til langt ud på aften. Du lagde alle dine kræfter i det hus, du var sammen med de andre en stolt mand, da det var færdigt. Du havde selv et par lastbiler som du kørte med i en overgang, hvor du var hjemme. Derefter sejlede du igen på Grønland. Du fik sukkersyge og blev syg med hjertet, så du begyndte at være hjemme igen. Du kørte bybusser i flere år, og så fik du dig en båd selv, så du fiskede og solgte fisken på havnen. Det elskede du, du var en snak-sagelig mand, elskede at der var liv omkring dig, det var dit liv indtil du blev syg af parkison. Det var meget hårdt for dig, at erkende at du ikke længere kunne arbejde. Du havde jo mange smerter og kunne ikke arbejde, men du beklagede dig aldrig. Det har været meget hårdt for mig, din datter at se hvor syg du blev.

Du var min klippe min elskede babba og hvor jeg dog savner dig. Det bliver svært at komme hjem til november, da jeg skal besøge dig på din grav. Det bliver hårdt, men du har fået fred

nu, for smerterne. Jeg vil altid elske dig for den dejlige babba, abba, langabbi du har været for os. Du tænkte altid på andre først, før dig selv. Det har du lært mig og det har jeg givet videre til mine børn.

Tak for alt og fred være med dig babba.

Jeg har skrevet et digt til dig.

Min elskede babba

Du var mit lys i mørket

Du var min klippe i vandet

Du var min kilde i ørkenen

Men mest af alt var du min elskede far.

Jeg elsker dig som lyset i mørket

Som klippen i vandet

Som kilden i ørkenen

Som datter til far.

Du vil altid være i mit hjerte

I hjertet er du gemt

Men aldrig glemt

Elsket og savnet du altid vil være

Min kære elskede far.

En sidste hilsen fra din datter

Eina Malena Lundfort

Føðingar

8. september fingur Tanja Lið Johansen og Allan Eiríksson, Miðvági, ein son. Hann var 54 cm langur og vigaði 4000 gr.

8. september fingur Paula og Marius Thomassen, Tórshavn, eina gentu. Hon var 51 cm long og vigaði 3810 gr,

13. august fingur Jónfríð Lassen og Súni Hansen, Klaksvík, tvíburðar - dreingir. Annar vigaði 3210 gr og var 49 cm, og hin vigaði 2810 gr og var 51 cm. Her situr stóriðiggin Sverri undir beiggjunum.